

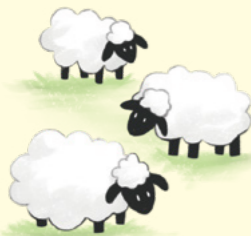
MARGARET ZACHRÁNILA SITUACI

První misionáři přišli do Walesu v roce 1840.

Jedna vesnice ve Walesu má nejdelsí název na světě.

Ve Walesu žije více ovcí než lidí!

Michele Hillová
(Podle skutečné události)

Margaret stála na palubě a dívala se na modrý oceán, který ji obklopoval. Loď se houpala na obřích vlnách.

Margaretina rodina prodala téměř vše, co měla, aby se mohli plavit do Spojených států. Plavba měla trvat šest týdnů. Margaretě bylo líto, že opouštěla svůj rodný Wales. Ale na svůj nový domov se těšila.

O několik měsíců dříve Margaretina rodina poznala misionáře z Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Margaret a její rodiče se dali pokřtít. A nyní se měli připojit k ostatním Svatým v Sionu.

Necestovalo se jim snadno. Margaretina maminka byla nemocná. A i její tatínek byl nemocný, kvůli tomu, že léta pracoval v uhelných dolech. A tak o ně Margaret pečovala. Také pečovala o svého brášku a sestřičku. Byl to obrovský úkol. Ale Margaret si nestěžovala.

Loď se někdy na vodě tolik houpala, že jí bylo špatně od žaludku. A někdy měla i strach. Když se bála, pevně zavřela oči a požádala Nebeského Otce o pomoc.

Jednoho dne Margaret zaslechla volání. „Loď nabírá vodu! Potápíme se!“

Lidé začali panikařit. Kapitán řekl, aby si všichni našli nějaké vědro. Lidé se snažili nabírat vodu vědry a vylévat ji do moře.

Margaret chtěla pomoci. Poklekla u své postele a modlila se tak usilovně, jak to jen dokázala. „Nebeský Otče, prosím, poraď mi, jak mohu pomoci.“

Margaretino srdce zalil pokojný pocit. Věděla, že Nebeský Otec nad ní bdí. A pomůže jí.

Margaret Griffithsová se dala pokřtít v 11 letech.

Když vyrostla, provdala se a přivedla na svět osm dětí.

Celých 26 let sloužila jako presidentka Pomocného sdružení.

Loď se potápěla! Co mohla Margaret dělat?

Pak Margaret dostala nápad. Z postele stáhla dvě bílé vlněné pokrývky a běžela najít kapitána. „Tady,“ řekla mu. „Ucpete jimi tu díru, aby sem voda přestala téct.“

Kapitánovi se Margaretin nápad líbil. Pokrývkami díru ucpal. A pak na ně ještě nalil plné vědro horkého dehtu. Když dehet vychladl, voda už do lodi netekla!

„Díky, že jsi pro nás obětovala své pokrývky,“ řekl kapitán. „Tvá pohotová reakce nás zachránila.“

Margaret se usmála. Věděla, že Nebeský Otec zodpověděl její modlitby. Její pionýrské putování teprve začínalo, ale ona věděla, že jí bude pomáhat na každém kroku. ●